

שמלת קוקטייד "קאפולה" כדומר, כיפה של כנסייה או בית כנסת - נשיית מאד, מתאימה לעגלגלות.

בקרב הנשים האנגליות. באמריקה כמו כפרים ועסקנים, דברו ב' אסיפות' עם נגד בזבוז יקר זה של בד. די בוריהם היו ביזבוז משוע לא פחות. תוך חצי שנה ירדה אימרת החצאית כמעט עד הקרסול, כששאר אילי האופנה נכנעו, הכ' ניסו למחזור שמלות ארוכות. ברומטר החצאית עלה וירד מעט בשנים האחרונות, בהבדלים של חמשה סנטימטרים. הדגש הושם על הקוים. ב'1949 היו הקוים באופנה רכים עגולים. נשים שחסרו ריפוד במקומות מסויימים, יכלו למלא זאת בעזרת כריות. החצאיות היו רחבות וארוכות. מ'1950 נכנסה לאופנה השמלה הצרה, הדו' רשת מן האשה להיות דקה וגבוהה ככל האפשר. הנשים המשוחררות נכנסו שוב ל' תוך מחוכים הרוקים, סבלו ונשמעו בצי' תנות להוראות האופנה.

לחשוף או לחדול. את הפצצה הגדולה ביותר מאז 1947 זרק דיור בתצוגת האופנה שלו בסוף הקיץ שעבר. לעיני המזומנים מכל העולם, ברובם חרשתי אופנה, הת' נועצה בתן דוגמנית יפהפיה בשמלה סאטן לבנה. מתחתה הציצו בעליות זוג רגליים שמדת צמר בעלת קו גזרה נמוך, מודגיש את האגן, מעגל את הדי' מות. לשמלה צוארון מושחל וקוף.

דיור: חליפה אלגנטית שחורה, בעלת אימרת חצאית דיורית, מתאימה לנשים יפות-רגל. קו המותן במעיד מודגש בחזקה, מתעגל הדרך בסביבות אגן הירכיים, דוגמה צרפתית.

פירמידה: מעיד עשוי טוויד שחור אפור, כדוגמת פירמידה הפוכה, רחב בכתפיים, הדרך וצר למטה. מגביה את הדמות ומרזה אותה. עיקר הדוגמה בשרזול.

יפות, חשופות כמעט עד הברכיים. מברקים החלו לעוף לכל פינות העולם. השאלה אם תהיה שביתת נשק בקוריאה או לא, הוד' לפה בשאלה אם תהיה השמלה קצרה או לא.

אולם נראה שהפעם לא יצליח דיור כב' מהפכתו הקודמת. שאר, אילי האופנה, ובי' ראשם ז'אק פאט, ממשיכים באופנת השמלה הארוכה, שהתקצרה רק בכמה סנטימטרים, לשם גיוון עונתי. עיקר השינויים הם השנה בקווי המותן ובחזה, שיובלטו השנה בגזרות פרינצט ואמפ'ר. רוב הנשים אינן מוכנות להמיר שוב את השמלה הארוכה בקצרה, ביניהן כוכבת הקולנוע אוה גארדנר ש' טענה: "...הנברים אוהבים לנחש את הדרך מתחת לשמלה, לא לראות אותה."

אותה שאלה עומדת השנה בפני האשה הישראלית שאת אופנת פריס מביאים אליה חרשתי האופנה המקומיים. ייצור האופנה, שהתפתח מאוד לאחרונה, תפס את המקום השלישי בייצוא, אחרי תפוזים ויהלומים, עומד בארץ על רמה איכותית גבוהה. הסי' הדרים של ישראל זוכים להצלחה גדולה מאוד בארצות הברית ובשבדיה בגלל טעם המעודן. אחריהם באים מעיילי הגשם, שהבי' קוש להם באירופה גדול ביותר.

איטליה + צרפת: כבכל הארצות, מגיעה האופנה דרך פריס. יצרני האופנה המקומיים נוסעים לתצוגות האופנה, מת' בוננים, רוכשים מבתי האופנה הגדולים כמה שרטוטי דגמים, אותם הם גוזרים ומעבדים בארץ, לעתים בחאריאציות שונות כדי להת' אימם לאשה הישראלית או לתת מקום קטן להשראה פרטית.

תעשייני אופנה רבים נוהגים לאחרונה לערבב את האופנה הפריסאית עם זו האי' טלקית. כי האופנה הצרפתית היא בעיקר לנשים דקות גזרה. האיטלקית מתחשבת בי' אשה עגולה האיבריים, מתאימה לה אופנה משלה בעלת קוים רכים ונשיים מאוד. הי' אשה הישראלית הממוצעת דומה בגופה לי' איטלקיה.

במידה רבה קיימת התאמה בין האופנה ותנאי הארץ: האשה הישראלית הממוצעת היא בעלת טעם וחוש אבחנה הגובל במע' שיות. עם כל רצונה הטוב (או הרע), לא תוכל לבוא כל חורף בתביעה אל בעלה למ' עיל חדש. היא בוחרת לכן, בדוגמה לא קיצונית ביותר, יודעת בחושה המעשי שי'

